

Köfteci dükkânı

48.

Ulusal Oftalmoloji Kongresi'ni 6-10 Kasım -2013 tarihlerinde tamamladık. Gerek bilimsel, gerek sosyal yönden dolu dolu geçen beş gündü. Buradan tüm emeği geçenlere teşekkür etmek istiyorum. Bilimsel açıdan çitanın her geçen gün daha da yükseldiğini görmek çok güzel. Hele de 10 Kasım'da Ata'mızı anarken işte yetiştirdiğin nesil; oftalmologlar olarak biz görevimizi yapıyoruz. Oftalmolojide hedefimiz olan çağdaş uygarlık düzeyini yakaladık, aşmak için çabalıyoruz demenin haklı ve onurlu gururuyla onun karşısına çıkıp saygı duruşunda bulunmak, belki de onu anlamının ve sevmenin en doğru yoludur. Bizler çalışıyoruz, çabalıyoruz ama bir yandan da sağlık politikalarındaki değişiklikler ile meslektaşlarımızın mesleklerini layıkıyla yapamamaktan kaynaklanan kaygıları giderek artıyor. Bu kaygı, gerek mesleğin itibarsızlaştırılması, gerekse mesleğin uygulanmasından kaynaklanan sorumluluklarının giderek artması, bunlarda yetmezmiş gibi bir de ekonomik yönden standartlarını yakalayabilmek için her geçen gün daha çok çalışmak zorunda kalmaktan kaynaklanıyor. Doktorlar çalışkandır. Hele göz doktorları daha da çalışkandır. Ama hep daha çok çalışmak, daha çok hasta bakmak, daha çok ameliyat yapmak baskısı, hekimleri daha sık ve daha büyük hatalar yapmaya zorlamaktadır. Bunu gören hekimlerin hem vicdani açıdan hem de karşılaşılabilecekleri malpraktis sorumluluğu açısından yaşadıkları kaygı maaalesef daha da derinleşiyor

SUNUMDAN NOTLARIM

Bu kaygıyı gören ve çözüme yönelik arayışlar içinde olan TOD yönetimi, her yıl olduğu gibi bu yıl da "Oftalmolojide Malpraktis", "Oftalmolojide Etik ve Haksız Rekabet", "Hasta-Hekim-Medya İlişkileri" gibi konuları gündeme almış ve bu konularda çok yararlı olduğunu düşündüğüm paneller ve etkileşimli oturumlar düzenlenmiştir. Bu toplantılardan biri olan "Oftalmoloji Malpraktisinde Yaşananlar", "Korunma ve Savunma Stratejileri" konulu etkileşimli panelde "Malpraktisten Korunma ve Savunma Stratejileri" konu başlığında ben de bir sunum yaptım. Sabahın erken saatlerinde olmasına karşın salonun oldukça kalabalık olması, meslektaşlarımızın bu konudaki duyarlılıklarının bir ölçüsü idi. Bu duyarlılığın altında yatan etkenlerden birisinin, belki de en önemlisinin hiç kuşku yok ki son dönemde hekimler ve hastaneler aleyhine açılan ceza ve tazminat davası sayılarında neredeyse logaritmik denecek boyutlardaki artış olmasıdır. Oturum etkileşimli olduğundan katılımcılara, "Malpraktisten korunmak için ne yapmalıyız?" diye bir soru sordum. Yanıtlar şöyleydi:

- Defansif hekimlik yapalım
- Sigorta limitini (primini) artıralım
- Bir şey olmaz aynen devam edelim
- Bu işin tadı kaçtı köfteci dükkânı açalım

Köfteci dükkânı açalım seçeneğini özellikle ironi olsun diye koymadığımı ve çevremde böyle düşünen meslektaşlarımın da olduğunu belirttim. Key-ped'lerle yapılan oylama sonucu çok enteresan ve düşündürücü idi. %41 gibi çok önemli bir oranda meslektaşlarım "Bu işin tadı kaçtı köfteci dükkânı açalım" seçeneğini işaretlemişti. Bu insanların köfteci dükkânı açmaları halinde bu işi hakkıyla yapacaklarından, çok da başarılı olacaklarından hiç kuşku yok. Hayatları boyunca hep çok çalışmış ve hep başarmış insanlar olarak bu konunun da üstesinden geleceklerinden eminim. Ancak düşündürücü olan bu kadar ağır, uzun bir eğitimin ve kariyerin ardından bu insanların çıkış yolu olarak hekimlik dışında bir arayışa yönelmiş olmalarıdır. Yanlış anlaşılmasın, köfteciliği küçük gördüğümde değil; bir uzman hekimin yetişmesi çok uzun süre ve emek gerektirmektedir. Yirmi seneyi aşan bir eğitim, onca gayret, çalışma... Bu gayret yalnız o kişinin değil, ana-babasının, eşinin, çocuklarının emeği, gayreti ve özverisinin eseridir. Uykusuz geceler, ötelenen yaşam ve hayaller... Sonra da mesleğimizin zirvesinde sizi başka çözümler aramaya iten sağlık politikaları! Bir ülkenin en büyük zenginliği ne doğal kaynakları ne sanayisi ne de kişi başına düşen milli geliridir. En önemli zenginlik yetişmiş insan gücüdür. En verimli yatırım insana yapılan yatırımdır. Almanya İkinci Dünya Savaşı'ndan çıktığında yanmış, yıkılmış, yenilmiş bir halde idi. Ancak, yetişmiş kalifiye insan gücü sayesinde çok kısa zamanda yine Avrupa'nın en önemli aktörlerinden biri haline geldi. Sağlık politikalarını üretenlerden, hekimleri bu derecede arayışlara iten düzenlemeleri yaparlarken bir kez daha düşünmelerini, bu ülkenin çok zaman ve para harcayarak yetiştirdiği bu insanları topyekûn küstürmenin dışında, onları bu ülkeye ve millete hizmet etmeye teşvik edecek politikaların da üretilmesini hep beraber beklemekteyiz.

